

2026/2 - APRĪLIS 2026

SPATIO DISCENDI

BVK STUDENTU AVĪZE

Mentoru programma

ELĪZE LĀCE

Šajā semestrī programmā piedalās 11 mentori un kopumā 45 mentorējamie. Programma savu aktīvo darbību uzsāka 20. aprīlī, iezīmējot jauna attīstības posma sākumu gan mentoriem, gan mentorējamajiem. Tas apliecina programmas izaugsmi un lielo interesi par iespēju attīstīt savas prasmes, saņemot pieredzējušu studentu atbalstu.

Mentori sniedz vērtīgas zināšanas, dalās ar savu studiju laika pieredzi un palīdz mentorējamajiem sasniegt izvirzītos mērķus. Savukārt mentorējamie aktīvi iesaistās mācību procesā, pilnveido savas kompetences un veido nozīmīgus kontaktus nākotnei.

Programmas laikā paredzētas regulāras tikšanās un savstarpēja pieredzes apmaiņa, kas veicina gan profesionālo, gan personīgo izaugsmi.

Sveicam visus jaunos studentus ar 1. semestra sākšanu Biznesa vadības koledžā! Novēlam veiksmi un izturību!

Šajā numurā:

Mūzika, kas dziedē: kāpēc tā ir vajadzīga katram studentam?

02

Pasākumi, kas vieno: kultūra, humors un labdarība

04

Lieldienas, interesanti, kā tās svin citur pasaulē?

06

Intervija ar Ričardu Dimantu

09

BIZNESA
VADĪBAS
KOLEDŽAS
STUDĒJOŠO
PASPĀRVALDE

Mūzika, kas dziedē: kāpēc tā ir vajadzīga katram studentam?

BETIJA LEDIŅA

8. marts tradicionāli tiek saistīts ar cieņu, pateicību un uzmanību sievietei. Tā ir diena, kad runājam par spēku, izturību, maigumu un gudrību - par īpašībām, kas bieži vien ikdienas steigā paliek nepamanītas. Kā tiesību zinātnes 4.senestra studente es vēlos paraudzīties uz šo dienu no cita skatpunkta. Sieviešu diena nav tikai ziedi un apsveikumi. Tā ir iespēja runāt par iekšējo pasauli, par emocionālo veselību, par spēju parūpēties par sevi laikā, kad no mums tiek prasīts tik daudz. Un tieši šeit mūzika iegūst īpašu nozīmi.

Mūsdienu students dzīvo laikā, kurā ātrums ir kļuvis par normu. Informācija plūst nepārtraukti, prasības pieaug, konkurence kļūst intensīvāka. Studijas vairs nav tikai zināšanu apguve auditorijā - tās ir spēja plānot, analizēt, pielāgoties, pieņemt lēmumus un vienlaikus saglabāt emocionālu līdzsvaru. Īpaši sievietei, kura nereti paralēli studijām uzņemas rūpes par ģimeni, darbu un attiecībām, slodze var kļūt daudzslāņaina. Ķermenis turpina kustēties uz priekšu, bet dvēsele klusām nogurst.

Psihologijā mēs bieži runājam par iekšējo resursu izsīkumu. Tas nenotiek pēkšņi. Sāpumā parādās viegls nogurums, pēc tam aizkaitināmība, vēlāk - apātija. Cilvēks dara, bet vairs nejūt. Smaida, bet iekšēji ir saspringts. Šādā brīdī mūzika var kļūt par drošu patvērumu. Tā neprasa skaidrojumus, neprasa paskaidrojumus vai attaisnojumus. Tā vienkārši ir. Un šī "vienkāršā klātbūtne" psiholoģiski ir ļoti spēcīga.

No neiropsiholoģijas skatpunkta mūzika ietekmē smadzeņu zonas, kas saistītas ar emocijām, atmiņu un motivāciju. Mierīgas melodijas palīdz samazināt stresa hormonu līmeni, stabilizē elpošanu un sirdsdarbību. Tas nozīmē, ka organisms saņem signālu - briesmu nav. Var atslābt. Var izelpot. Studentam šī spēja izelpot ir nenovērtējama, jo pastāvīga spriedze ilgtermiņā samazina koncentrēšanās spējas, pasliktina miegu un ietekmē pašvērtējumu.

Sieviešu dienas kontekstā mūzika iegūst vēl vienu simbolisku dimensiju. Tā kļūst par cieņas apliecinājumu sev. Par atgādinājumu, ka arī stiprai sievietei ir vajadzīgs maigums. Ka neatkarība un mērķtiecība nenožīmē atteikšanos no jūtīguma. Gluži pretēji - emocionāla apzinātība ir spēka pazīme. Klausoties mūziku, sieviete ļauj sev just. Un just nozīmē būt dzīvai.

Studiju vide bieži balstās uz rezultātiem - atzīmēm, termiņiem, sasniegumiem. Taču cilvēks nav tikai produktivitātes rādītājs. Mēs esam arī emocijas, šaubas, cerības. Ja šī emocionālā puse tiek ignorēta, agrāk vai vēlāk parādās izdegšana. Izdegšana nav slinkums. Tā ir ilgstošas pārslodzes sekas. Un tieši šeit mūzika var kļūt par profilakses instrumentu.

Dažas minūtes mierīgas melodijas pirms miega palīdz nervu sistēmai pārslēgties no darbības režīma uz atjaunošanās režīmu. Instrumentāla mūzika studiju laikā var uzlabot koncentrēšanos, radot vienmērīgu fonu, kas samazina ārējos traucēkļus. Savukārt iedvesmojošas dziesmas spēj atjaunot motivāciju brīžos, kad šķiet - spēka vairs nav. Šī emocionālā pašregulācija ir prasme, kas studentam būs nepieciešama ne tikai studiju laikā, bet arī profesionālajā dzīvē.

Īpaši nozīmīgi tas ir sievietēm, kuras bieži sev izvirza ļoti augstas prasības. Perfekcionisms var kļūt par slēptu spriedzes avotu. Vēlme būt labākajai studijās, darbā, attiecībās rada nepārtrauktu iekšēju dialogu, kurā dominē kritika, nevis atbalsts. Mūzika šajā dialogā ienes maigumu. Tā it kā pasaka: tu drīksti apstāties. Tu drīksti nebūt perfekta. Tu jau esi pietiekama.

Sieviešu diena ir piemērots brīdis, lai atcerētos, ka rūpes par mentālo veselību nav greznība. Tā ir nepieciešamība. Tāpat kā ķermenim vajadzīgs uzturs, arī psihei vajadzīgs emocionāls līdzsvars. Mūzika var kļūt par ikdienas rituālu - rīta iedvesmu, vakara mierinājumu vai atbalstu grūtā brīdī. Šis rituāls simbolizē cieņu pret sevi.

No psiholoģiskā skatpunkta mūzika palīdz arī apzināt emocijas. Dažkārt students pat nespēj precīzi nosaukt, ko viņš jūt. Spriedze, skumjas, vilšanās saplūst vienā smaguma sajūtā. Klausoties noteiktu melodiju, emocija iegūst formu. Tā kļūst saprotamāka, līdz ar to - vieglāk pārvaldāma. Šis process stiprina emocionālo inteliģenci, kas ir būtiska gan studijās, gan nākotnes karjerā.

Sievietes spēks nav tikai spējā izturēt. Tas ir arī spējā parūpēties par sevi un saglabāt iekšējo līdzsvaru. Mūzika palīdz atjaunot saikni ar šo līdzsvaru. Tā atgādina par iekšējo ritmu - par sirdspukstiem, kas vienmēr ir klātesoši, pat ja ārējā pasaule kļūst pārāk skaļa.

Studiju gadi ir veidošanās laiks. Tajos dzimst profesionālā identitāte, tiek izvirzīti mērķi un sapņi. Taču, lai šie sapņi būtu ilgtspējīgi, tiem jābalstās veselīgā emocionālā pamatā. Panākumi, kas sasniegti uz izsīkuma rēķina, nedod patiesu gandarījumu. Savukārt panākumi, kas balstīti līdzsvarā, sniedz papildījumu.

8. martā mēs sveicam sievietes par viņu spēku un ieguldījumu sabiedrībā. Taču šajā dienā ir vērts uzdot arī klusu jautājumu sev: vai es pietiekami rūpējos par savu iekšējo pasauli? Vai es atrodu brīdi apstāties un ieklausīties? Mūzika var kļūt par šo apstāšanās punktu. Par brīdi, kad ārējā pasaule uz mirkli apklust un priekšplānā iznāk sirdsbalss.

Un varbūt tieši tas ir patiesais Sieviešu dienas vēstījums studentēm - būt stiprām, bet arī maigām pret sevi. Būt mērķtiecīgām, bet neaizmirst par savu labsajūtu. Jo sieviete, kura jūtas emocionāli līdzsvarota, spēj ne tikai sasniegt mērķus, bet arī iedvesmot citus.

Mūzika šajā ceļā nav tikai skaņa. Tā ir atbalsts, dziedinājums un cieņas apliecinājums sev. Un dažkārt pietiek ar vienu melodiju, lai atgūtu mieru, pārliecību un spēku turpināt ceļu ar paceltu galvu un mierīgu sirdi.

LIBERTAS
VISIEM VALODU
KURSIEM
30% atlaide
AR KODU
"BVK"
www.libertas.study

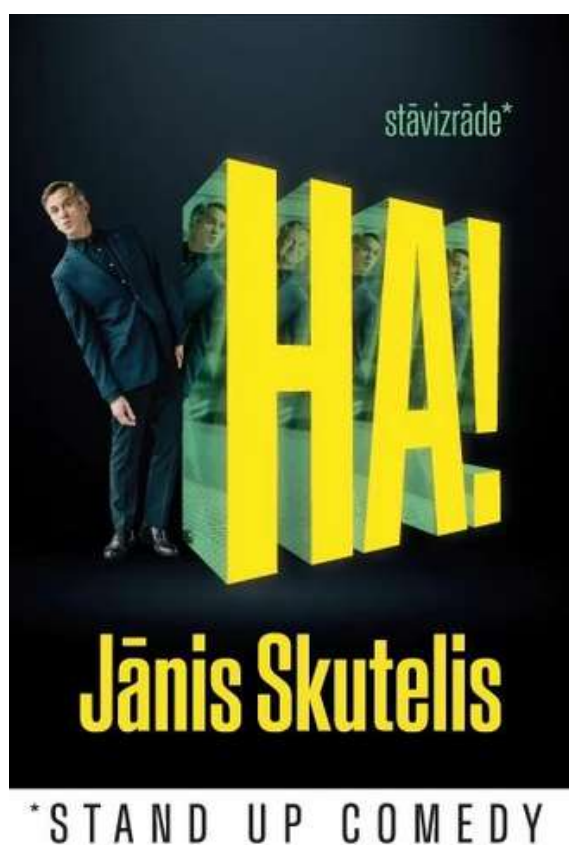

Pasākumi, kas vieno: kultūra, humors un labdarība

SANITA LEIMANE

"Latviešu diasporā kopības sajūta nerodas pati no sevis — tā ir jāveido apzināti. Tieši tāpēc izveidoju pasākumu organizāciju "Tiekamies", lai latviešiem ārpus dzimtenes būtu vieta, kur satikties, svinēt un piedzīvot savu kultūru. Mūsu kopiena dzīvo arī tiešsaistē, tāpēc "Tiekamies" ir atrodams Facebook, un ikviens interesents ir aicināts sekot lapaī, lai uzzinātu par gaidāmajiem notikumiem.

Rīkoju gan pasākumus ar Latvijā zināmiem māksliniekiem, gan mazākus, sirsnīgus notikumus bez slavenībām, jo galvenā vērtība ir mūsu kopābūšana un piederības sajūta. Pasākumu organizēšana mani vienmēr ir saistījusi, un, lai šo nodarbi varētu attīstīt profesionāli, nolēmu papildināt zināšanas un iegūt praktisku pieredzi, iestājoties tālmācībā BVK. Dzīvojot Apvienotajā Karalistē, meklēju iespēju mācīties 100% attālināti, lai to varētu apvienot ar darbu, ģimeni un pasākumu organizēšanu — un šī programma izrādījās tieši tā iespēja, kas man bija vajadzīga," saka Lelde Stepena - diaspora UK.

Cik dažādās situācijās un intonācijās var izskanēt izsauciens – HA! – tik dažādas tēmas ir apspriestas šajā stāvizrādē.

No sadzīvistikajām tēmām "Latviešu patriotisma autsorsēšana uz diasporas pleciem", līdz mīklainajām "'Hobby biking" BUMS Rīgā", no jautrajām "Interneta krāpnieki", līdz eksistenciālajām tēmām "Par ko izauga Sprīdītis?".

Bet ja pavisam īsi – latvieši un indieši, teātris un īstenība, dzīve un nē, gudrie un muļķi.

Ieeja no 16 gadiem.
Biļetes: non refundable.

<https://biletes.co.uk/tickets/janis-skutelis-straumenos/>

Latvijā aizvadīts ikgadējais labdarības golfa turnīrs sadarbībā ar "RMHC Latvija" un OZO Golf Club, kurā līdzās sportiskai atmosfērai īpaša nozīme tika piešķirta arī labdarībai. Pasākuma ietvaros norisinājās izsole ar unikāliem sporta priekšmetiem, un kopumā tika savākti vairāk nekā 27 000 eiro, kas tika novirzīti bērnu mobilā veselības aprūpes centra attīstībai.

Aktīvu iesaisti šajā iniciatīvā apliecināja Latvijas hokeja izlases kapteinis Kaspars Daugaviņš, kurš ne tikai piedalījās pasākumā, bet arī pats izsolē iegādājās leģendārā vārtsarga Artūra Irbes 90. gadu NHL spēļu ekipējuma elementu, uzsverot vēlmi saglabāt nozīmīgu daļu Latvijas hokeja vēstures.

Šis pasākums apvieno sportu, sabiedrību un labdarību, vienlaikus parādot, cik nozīmīga var būt sportistu iesaiste sociāli svarīgos projektos – īpaši, ja runa ir par bērnu veselību un pieejamību medicīniskajai aprūpei.

Liieldienas, interesanti, kā tās svin citur pasaulē?

MĀRĪTE BALGALVE

Mēs visi esam skaisti aizvadījusi Pavasara sagaidīšanas svētkus - Liieldienas. Katram ir savas īpašās Liieldienu tradīcijas, kāds krāso olas pēc vecmāmiņas receptes, cits seko līdzī jaunākajām modes tendencēm olu krāsošanā, bet tikai retais aizdomājas par to, kā citur svin šos svētkus. Šajā rakstā Tev lasītāj būs iespēja uzzināt, kā Liieldienu svinības notiek Spānijā, Dienvidāfrikā, Francijā, Velsā, Šveicē, Somijā, Zviedrijā, Grieķijā un Ņujorkā. Nu ko aiziet mūsu Liieldienu tradīciju ceļojumā!

Spānijā Liieldienu procesijās dodas tie, kas nožēlo savus grēkus un savu identitāti slēp zem kapucēm un garām drānām. Notiek masku gājieni un tiek iestudētas ainiņas par kristīgām tēmām. Ka arī maskās tiek priekšroka dota reliģiskiem tēliem.

Dienvidāfrikā bērni skolās pirms Liieldienām iestudē ludziņas un tās skatītājiem parāda svētku dienā.

Otrās Liieldienas Francijā svin plašāk, jo tad bērni meklē olas un šokolādes zvaniņus. Svarīgi ir arī tas, ka sākot ar Lielo Piektdienu līdz pat Liieldienu pirmdienai baznīcās netiek skandināti zvani, tādējādi tiek pieminēts Jēzus Kristus, kas sists krustā grēcinieku atpestīšanai.

Velsā senāk uzskatīja, ka Liieldienās drīkst staigāt tikai ar basām kājām, tādējādi netraucējot zemei. Mūsdienās Velsā cilvēki mazās kompānijās dodas uz pakalniem, kur vienojas dejās, lai sveiktu Kristus augšāmcelšanos. Lunčanākie pat met kūleņus.

Šveice Liieldienu svinībām un tradīcijām pieiet visnotaļ nopietni. Valsts rietumu daļā Lielajā Piektdienā „Les Pleureuses” tiek iznesa ielās Kristus spīdzināšanas atribūtika. Pilsētā notiek lūgšanas un dziedāšana.

Somijā līdzīgi kā Latvijā notiek viegla pāršana ar zariem, bet ne pūpolzariem, bet gan ar bērzu rīsktīm. Viņi uzskata, ka tādējādi tiek sniegta laime un tas atgādina palmu lapas, ar kurām pirms 2 000 gadu Jeruzālemē tika sagaidīts Jēzus.

Zviedrijā bērni ar nepacietību gaida kluso sestdienu, kad tie uzsien lakatus, uzvelk garus svārkus un tēlo „Lieldienu sievas” un līdzīgi kā Helovīnā skrien no vienas mājas uz otru un diedelē saldumus. Savukārt viņu vecāki, mājas rotā ar bērzu zariem un raibiem spalvu pušķiem. Kā arī Lieldienu olas tiek krāsotas pārsvarā tikai dzeltenas, jo tas simbolizē to, ka olas nes cālītis nevis Lieldienu Zaķis, kā tas pieņemts citviet.

Grieķi svin Lieldienas pēc Pareizticīgo kalendāra, līdz ar to svinības notiek nedēļu pēc Kristiešu Lieldienām. Lieldienu olas tiek krāsotas sarkana krāsā un tās tiek uzgalabātas līdz sestdienas vakaram. Sestdienas vakarā ticīgie dodas uz baznīcu līdzīgi ņemot baltas sveces, kas simbolizē Kristus augšāmcelšanos.

Ņujorā Lieldienu Piektdiena notiek tradicionālā parādē, kurā piedalās mašīnas, kas rotātas ar ziediem un cilvēki ir tērpušies ekstravagantos tērpos. Olu ripināšana notiek jau gadiem nemainīgā vietā - Baltā nama priekšā, Vašingtonā.

SPATIO DISCENDI

Meklējam jaunus un radošus redaktorus, kuri vēlētos piedalīties BVK studentu pašpārvaldes avīzes veidošanā. Ja ir kāds raksts, intervija, informācija, kuru vēlies, lai par to citi uzzina, tad droši sūti mums savus rakstus!

pasparvalde@bvk.lv

Intervija ar Ričardu Dimantu

SANITA LEIMANE

Mūsdienās arvien vairāk jauniešu izvēlas ne tikai studēt, bet paralēli arī veidot savu ceļu uzņēmējdarbībā. Šī pieeja prasa disciplīnu, spēju uzņemties risku un gatavību mācīties praksē, ne tikai teorijā.

Sarunā ar 19 gadus jauno Biznesa vadības koledžas studentu Ričardu Dimantu atklājas tieši šāds skatījums. Viņš jau pirmajā studiju gadā attīsta vairākus biznesa virzienus, vienlaikus apgūstot studiju programmu un veidojot savu personīgo zīmolu.

Šī saruna sniedz ieskatu, kā iespējams apvienot studijas ar reālu uzņēmējdarbību, kādas prasmes tas prasa un ar kādiem izaicinājumiem jaunieši saskaras šajā procesā. Tāpat tiek aktualizēts jautājums par teorijas un prakses nozīmi mūsdienu izglītībā, īpaši jomās, kas strauji mainās.

Ričarda pieredze parāda, ka studijas var kalpot ne tikai kā izglītības iegūšanas ceļš, bet arī kā platforma praktiskai attīstībai, ja tās tiek apvienotas ar aktīvu darbību.

Ričards Dimants ir 19 gadus jauns Biznesa vadības koledžas students, kurš jau pirmajā studiju gadā paralēli attīsta savu uzņēmējdarbību vairākās nišās. Viņš studē mikro un makro uzņēmumu vadību un aktīvi veido savu ceļu biznesā, apvienojot teoriju ar praktisku pieredzi.

Pēdējo četru mēnešu laikā Ričards ir uzsācis vairākus projektus. Viens no tiem ir Richie Diamond pannu pārdošana e-komercijā, kā arī satura veidošana uzņēmumiem. Paralēli tam viņš attīsta arī savu personīgo zīmolu sociālajos medijos, kur kopējais sekotāju skaits Facebook un TikTok platformās sasniedz aptuveni 45 000.

Savā saturā viņš apvieno ēdienu gatavošanu, dzīvesstilu un ceļošanu, vienlaikus sadarbojoties ar dažādiem Latvijā zināmiem uzņēmumiem, tostarp Maxima, Spilva, airBaltic, autoskolu Einšteins, Rīgas Miesnieks, Biznesa vadības koledžu, Citadele banku un citiem.

Pannu pārdošanas biznesā viņš lielākoties izmanto dropshipping modeli – atrod ražotājus un piedāvā produktu

klientiem Latvijā un ārpus tās. Jau šobrīd viņa produkti sasnieguši popularitāti, kā arī vairākas Eiropas valstis, tostarp Moldovu, Angliju, Īriju, Norvēģiju, Somiju un Dāniju.

Ričards uzsver, ka uzņēmējdarbība viņam nav tikai darbs, bet arī aizraušanās. Pretēji bieži dzirdētajam viedoklim, ka hobijs nevajadzētu pārvērst par darbu, viņš ir izvēlējies tieši šo ceļu – pārvērst savu interesi par ēdiena gatavošanu un sportu par ienākumu avotu.

Viņaprāt, lai arī sākotnējā kaisle pret kādu nodarbi var mainīties, tās vietā nāk spēcīgāks motivācijas dzinulis – vēlme attīstīties, pelnīt un radīt stabilu dzīves pamatu. Īpaši nozīmīga viņam ir drošības sajūta, ko sniedz finansiālā brīvība.

Ričarda stāsts cieši saistīts ar ģimenes ietekmi. Viņš atzīst, ka jau no bērnības ticis audzināts ar uzņēmējdarbības domāšanu. Pirmo naudu viņš sāka pelnīt jau septiņu gadu vecumā, tirgū pārdodot pašu audzētus produktus. Šī pieredze viņam iemācīja gan pārdošanas prasmes, gan komunikāciju ar cilvēkiem.

Bērnībā viņam nebija pieejamas daudzas mūsdienās ierastas lietas, piemēram, telefons vai televīzija, kas veicināja aktīvu dzīvesveidu – sports, fiziskās aktivitātes un praktisko iesaisti ģimenes un lauku darbos.

Tieši šī vide, kā viņš pats atzīst, ir veidojusi viņa attieksmi pret darbu un dzīvi. Viņa motivācija lielā mērā balstās arī pieredzē ar fizisku darbu, kas viņam ļāvis saprast, cik svarīgi ir meklēt ceļu, kur darbs sniedz ne tikai ienākumus, bet arī gandarījumu.

Šobrīd viņš uzņēmējdarbību uztver kā spēli – procesu, kurā iespējams mācīties, attīstīties un radīt vērtību. Viņš uzskata, ka katram cilvēkam ir sava joma, kurā darbs šķiet kā spēle, un tieši tajā slēpjas lielākā priekšrocība.

Ričards atzīst, ka šobrīd viens no viņa galvenajiem izaicinājumiem ir spēja deleģēt un veidot komandu. Viņš aktīvi darbojas vairākos virzienos vienlaikus – pārvalda vairāk nekā desmit sociālo mediju profilus, administrē uzņēmumu e-pastus un nodrošina klientu komunikāciju.

Viņš arī skaidri apzinās savas stiprās un vājās puses. Piemēram, grafiskais dizains nav viņa stiprā puse, tāpēc viņš meklē cilvēkus, kuri varētu pārņemt šo funkciju. Viņa mērķis ir iemācīties uzticēties citiem un nodot daļu darbu komandai, lai atbrīvotu vismaz 40–50% sava laika un spētu koncentrēties uz lielāku projektu attīstību.

Runājot par savu ceļu, Ričards uzsver, ka liela nozīme bijusi sportam. Līdz 17 gadu vecumam viņš aktīvi nodarbojās ar futbolu, kas prasīja ne tikai laiku, bet arī lielu enerģijas ieguldījumu. Tomēr, attālinoties no profesionālā sporta, viņš atklāja sevī jaunu enerģiju, ko varēja novirzīt citām aktivitātēm.

Tieši šajā brīdī viņš arvien skaidrāk sajuta aizrautību ar uzņēmējdarbību. Viņš uzsver, ka viņam tas nav tikai darbs – tas ir process, kas sagādā prieku. Viņš izjūt gandarījumu gan no produktu radīšanas, gan no iespējas palīdzēt cilvēkiem – piemēram, veicinot veselīgāku

uzturu, motivāciju un vēlmi labi gatavot, kā arī piedāvājot kvalitatīvus produktus no savas ģimenes saimniecības.

Ričards uzskata, ka disciplīna viena pati nav pietiekama, ja nav patiesas intereses par to, ko dara. Viņaprāt, ja nav iekšējās motivācijas un mīlestības pret darbu, disciplīna ar laiku izzūd. Savukārt, ja cilvēks dara to, kas viņu patiesi aizrauj, laiks iegūst pavisam citu nozīmi – dienā pat nepietiek stundu, lai visu paveiktu.

Viņš arī atklāti runā par savu ikdienu, kas šobrīd ir ļoti mērķtiecīga – darbs, sports, satura veidošana un pašattīstība. Sociālā dzīve ir kļuvusi ierobežotāka, taču viņš to uztver kā apzinātu izvēli, jo dara to, kas viņam patīk.

Runājot par uzņēmējdarbības sākumu, Ričards kā vienu no grūtākajiem brīžiem min pirmā nopietnā lēmuma pieņemšanu – investēt nopelnīto naudu savā produktā. Viņš to raksturo kā “pogas nospiešanu” – brīdi, kad jāuzņemas risks un jāiegulda visi pieejamie resursi.

Pirmais solis bijis emocionāli sarežģīts, jo tas nozīmēja ieguldīt visu, ko viņš bija nopelnījis. Tomēr ar katru nākamo soli šī riska sajūta kļuva vieglāk pārvaldāma. Viņš uzsver, ka riski ar laiku kļūst lielāki, taču paralēli aug arī cilvēka spēja ar tiem tikt galā. Viņaprāt, riska tolerance ir viena no svarīgākajām uzņēmējdarbības īpašībām. Tā ir spēja pieņemt neziņu, stresu un atbildību, turpinot rīkoties.

Ričards arī atzīst, ka uzņēmējdarbības ceļā ir daudz kļūdu, taču viņš tās uztver kā vērtīgu pieredzi. Viņš nespēj izcelt vienu konkrētu lielāko kļūdu, bet uzsver, ka katra mazā kļūda palīdz kļūt gatavākam nākamajiem izaicinājumiem. Viņaprāt, labāk kļūdīties sākumā, mazākā mērogā, nekā vēlāk, kad likmes ir daudz augstākas. Katra kļūda dod iespēju mācīties, pielāgoties un attīstīties. Viņš uzskata, ka lielākais risks patiesībā nav uzsākt uzņēmējdarbību, bet gan neuzsākt vispār. Dzīvot ar domu “kas būtu, ja būtu” viņaprāt ir daudz smagāk nekā piedzīvot neveiksmes. Viņš uzsver, ka vienmēr pastāv iespēja atgriezties pie stabilāka ceļa – darba, studijām vai citām izvēlēm, taču neizmēģinātas iespējas paliek kā neatbildēts jautājums uz mūžu.

Runājot par bailēm, Ričards atklāti atzīst, ka viņam pašam bailes sākt nav bijušas. Viņš to skaidro ar stabilu pamatu dzīvē – viņam ir bijis jumts virs galvas un ģimenes atbalsts. Tas devis iespēju uzņemties riskus bez eksistenciāla spiediena.

Svarīgu lomu viņa dzīvē ieņem arī studijas Biznesa vadības koledžā. Šī izvēle bijusi apzināta – viņš meklēja elastīgu mācību formātu, kas ļautu apvienot studijas ar aktīvu uzņēmējdarbību. Attālinātās studijas viņam dod iespēju mācīties savā tempā, vienlaikus praktiski attīstot savus projektus.

Ričards uzsver, ka studiju lielākā vērtība viņam ir tieši prakses iespēja. Viņš var izmantot savu uzņēmumu kā reālu pamatu studiju uzdevumiem, kas ļauj teoriju uzreiz pielietot praksē. Tas rada sajūtu, ka studijas papildina viņa ikdienas darbību, nevis konkurē ar to.

Viņš arī kritiski raugās uz tradicionālo izglītības sistēmu, īpaši jomās, kas strauji mainās, piemēram, digitālajā mārketingā. Viņaprāt, teorija bieži vien noveco ātrāk, nekā studenti pabeidz studijas, tāpēc praktiskā pieredze ir daudz vērtīgāka.

Vienlaikus viņš atzīst, ka studijas sniedz ieskatu sistēmās, procesos un pieejās, kas var noderēt nākotnē. Viņu īpaši interesē izglītības nodošana tiešsaistē – kursi, digitālās platformas un iespēja pašam nākotnē palīdzēt citiem uzsākt uzņēmējdarbību.

Runājot par laika plānošanu, Ričards atzīst, ka sākumā viņš visam teica “jā”. Tas ļāva iegūt pieredzi, kontaktus un saprast, kas strādā. Tomēr, attīstoties biznesam, situācija mainījās.

Šobrīd viņš uzskata, ka lielākā prasme ir spēja pateikt “nē” – īpaši pašam sev un savām idejām. Viņš atzīst, ka ideju viņam ir daudz, taču lielākā daļa no tām var novērst uzmanību no jau strādājošiem projektiem. Tāpēc viņš izvērtē katru ideju rūpīgāk. Ja doma nepazūd vairāku dienu laikā un tiek apstiprināta arī no citu cilvēku puses kā vērtīga, tikai tad viņš apsver tās realizāciju.

Šāda pieeja ļauj viņam saglabāt fokusu un attīstīt to, kas jau pierādījis savu potenciālu. Viņaprāt, sākumā ir svarīgi izmēģināt daudz, bet vēlāk – koncentrēties uz to, kas patiešām strādā.

Runājot par balansu starp darbu un atpūtu, Ričards atklāti atzīst, ka šo prasmi viņš vēl tikai apgūst. Viņš norāda, ka līdz šim nav saskāries ar izdegšanu, un lielā mērā to skaidro ar to, ka dara darbu, kas viņam patiesi patīk.

Viņaprāt, ja cilvēks nodarbojas ar to, kas viņu aizrauj, izdegšana nav tik pašsaprotama, kā bieži tiek uzskatīts. Tomēr viņš arī apzinās, ka balanss ir svarīgs, un uzsver, ka rūpējas par savu veselību – guļ pietiekami, ēd kvalitatīvu uzturu un uztur fizisko formu.

Īpaši interesants ir viņa skatījums uz motivāciju. Viņš atzīst, ka ne vienmēr to var skaidri definēt – dažus cilvēkus motivē konkrēti mērķi vai materiālas lietas, taču viņa gadījumā tas drīzāk ir iekšējs dzinulis.

Ričards saka, ka viņu “kaut kas dzen uz priekšu”, un viņš pats līdz galam nevar izskaidrot, kas tas ir. Tas varētu būt saistīts ar bērnības pieredzi vai audzināšanu, taču galvenais ir tas, ka šī sajūta nepārtraukti virza viņu darīt vairāk un attīstīties.

Viņam svarīgākais dienas noslēgumā ir spēt sev godīgi atbildēt uz vienu jautājumu – vai viņš ir izdarījis visu, ko varēja. Ja atbilde ir “jā”, tad diena tiek uzskatīta par veiksmīgu.

Noslēdzot sarunu, Ričards dod vienkāršu, bet spēcīgu ieteikumu jauniešiem – **darīt**. Viņš uzsver, ka **nav nepieciešams gaidīt ideālu brīdi vai perfektu plānu**. Viņš aicina jauniešus nebaidīties no neveiksmēm, bet uztvert tās kā daļu no procesa. Kad tiek atrasts virziens, kas strādā, svarīgi ir turpināt un nepadoties pārāk ātri. Ricards arī uzsver, cik būtiski ir darīt kaut ko savu. Tas rada pavisam citu motivāciju un atbildības sajūtu, kas palīdz virzīties uz priekšu arī grūtākos brīžos.

Viņa stāsts ir piemērs tam, ka nav jābūt perfektam, lai sāktu. Pietiek ar vēlmi darīt, mācīties un nebaidīties mēģināt.

Ričards mājaslapas:

<https://richiediamond.store>

<https://diamondhill.store>

Gribi būt aktīvs, izteikt savas idejas un piedalīties
lēmumu pieņemšanā?

Pievienojies Studentu pašpārvaldei!

KAS TEV BŪS

Iespēja ietekmēt notiekošo
Pasākumu organizēšana
Jaunas prasmes (komunikācija,
līderība, komandas darbs)
Jauni draugi un forša komanda

KAS JĀŅEM VĒRĀ

Jāatrod laiks sanāksmēm
Jāuzņemas atbildība
Jābūt gatavam izteikt savu
viedokli

Pieteikšanās:
pasparvalde@bvk.lv

Avīzes redaktori: Betija Lediņa, Sanita Leimane, Mārīte Balgalve un
Elīze Lāce.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autori.
Anonīmus rakstus npublicējam.

Nākamais avīzes numurs iznāks 2026. gada 26. jūnijā